

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 50 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Derefter foretog man:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om blinde Børns Undervisning.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1372).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 53 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Man gik derpaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om døvstumme Børns Undervisning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 395; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1971.)

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ejsing): Inden Udvalget begyndte paa sit Arbejde, foretog vi en Rejse til de forskellige Døvstummeinstitutter. Jeg kan sige, at vi fik et godt Indtryk baade af de forskellige Anstalter og Lærerne og det Arbejde, der blev gjort, og af den Behandling, der blev Smaa børnene paa disse Anstalter til Del.

Den væsentligste Ændring i de bestaaende Forhold, som det foreliggende Lovfor-

slag gaar ud paa at gennemføre, er den, at Indkaldelsesalderen ifølge § 1 fremtidig skal være det 7de Aar i Stedet for som hidtil det 8de Aar. Det er en Ændring, man har ønsket længe fra adskillige Hold, maaske gælder det ikke mindst de Lærere, der arbejder med Børnene, men ogsaa mange Forældre. Der har ganske vist været Stemmer for, at man skulde gaa endnu længere ned med Alderen, men man er altsaa standset ved 7 Aars Alderen, den samme Alder, der gælder for normale Børn, som ogsaa skal møde i Skolen ved 7 Aars Alderen. De døvstumme Børn har vanskeligere ved at lære end normale Børn, og det er derfor rimeligt; at man er gaaet med til denne Bestemmelse. Den tvungne Indkaldelse af døvstumme var allerede sat i Værk i 1817. Det var i 1807, den første Forordning kom om, at de døvstumme skulde oplæres. Man begyndte da her i København. Men først i 1817 kom Bestemmelsen om den tvungne Indkaldelse, og det har altsaa været Lov siden. Om Loven er blevet overholdt, ved jeg ikke. Det ses, at Justitsministeren i 1860 maa skrive, at man kan anvende direkte Tvang for at faa Børnene indsendt. Der har altsaa maaske dog været nogen Uvillie derimod paa forskellige Steder. Denne Bestemmelse om den tvungne Indkaldelse er der ingen i Udvalget, som har tænkt paa at forandre. Men der er en anden Bestemmelse, man i høj Grad har lagt Vægt paa, nemlig Bestemmelsen i § 1 om, at Børnene er pligtige at modtage Undervisning paa en af Statens Døvstummeanstalter, medmindre der paa anden efter Socialministerens Skøn tilfredsstillende Maade sørges for Barnets Undervisning. Ifølge Grundloven har Forældre en Ret til at lade deres Børn undervise. Den samme Ret er givet dem her, naar Børnene faar en Undervisning, der skønnes at være fyldestgørende — det er Socialministeren, der afgør det. Der kan altsaa finde privat Undervisning Sted, og der er adskillige Steder, hvor saadan Undervisning gives, mest maaske her i København. Der har været ganske enkelte Hjem, som har gjort det, og naar de har Evnen dertil, er det naturligt det bedste. Men det er der ikke ret mange, der magter. Der er imidlertid ogsaa private Hjem og Institutioner, hvor der gives en saadan Undervisning, og jeg tror at kunne sige paa de Udvalgsmedlemmers Vegne, der har haft Lejlighed til at overvære en saadan Undervisning, at vi har faaet et overmaade godt Indtryk af den. Vi kan derfor i høj Grad anbefale, at saadan Undervisning tillades, naar der er nogen, der virkelig kan og vil give den. Der-